

Sygn. akt I C 117/24

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2024 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2024 roku

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko A. P.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Powództwo oddala .

II. Przyznaje r.pr. T. K. pełniącemu funkcję kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. P. wynagrodzenie w kwocie 4 428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych), które nakazuje wypłacić z zaliczki zapisanej pod pozycją 570021801245 zaliczek cywilnych Sądu Rejonowego w Piszcu.

Sygn. akt I C 117/24

UZASADNIENIE

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wytoczył powództwo przeciwko A. P. o zapłatę kwoty 17 063,06 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następującego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu pozwany wskazał, że dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia w dniu 19 lutego 2019 roku umowy kredytu gotówkowego nr (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych warunków umowy pozwany nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z powyższego stosunku prawnego. Roszczenie stało się wymagalne dnia 16 stycznia 2021 roku w związku z rozwiązaniem umowy przez wierzyciela pierwotnego wobec opóźnienia pozwanego.

Powód podkreślił, że pomimo próby polubownego rozwiązania sporu oraz spełnienia przesłanek wynikających z art. 75 c prawa bankowego po stronie wierzyciela pierwotnego, pozwany pozostawał bierny w regulowaniu należności, stąd wierzyciel pierwotny pismem z 19 stycznia 2021 roku wypowiedział pozwanemu umowę jednocześnie zachowując 30dniowy okres wypowiedzenia.

Wierzyciel pierwotny dokonał przelewu wierzytelności na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.. O cesji wierzytelności pozwany został poinformowany pismem z dnia 30 września 2022 roku.

Zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 2024 roku Przewodnicząca ustanowiła dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. P. kuratora w osobie radcy prawnego (k. 156).

Ustanowiony kurator, w imieniu pozwanego A. P., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, kurator zakwestionował istnienie przedmiotowego roszczenia wobec jego nieudowodnienia. Nadto wskazał, że powództwo jest przedwczesne z uwagi na brak dowodu doręczenia wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy pozwanemu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Żądania powoda nie można było uznać za zasadne.

Powód nie dowiódł istnienia wierzytelności żądanej w pozwie.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 k.p.c. ciążył na nim obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne.

Należy podkreślić, iż powód nie przedłożył Sądowi żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, że strony łączyła powołana w pozwie umowa pożyczki z której warunków pozwany się nie wywiązał. Powód przedłożył wprawdzie bezpłatny projekt umowy, w której jako strony widnieją poprzednik prawny powoda (...) Spółka Akcyjna oraz pozwany A. P.. Brak jest jednak dowodu czy i kiedy umowa ta została zwarta. Do zamknięcia rozprawy powód, zastąpiony przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających zasadność roszczenia. Brak jest potwierdzenia, że pozwany złożył oświadczenie woli o zawarciu umowy kredytowej oraz, że kwota oznaczona w projekcie umowy została wypłacona pozwanemu. Brak jest też dowodu, że pozwany przystąpił do wykonywania umowy. Przedłożone przez powoda elektroniczne zestawienie operacji nie może stanowić wystarczającego dowodu uzasadniającego uwzględnienie żądania pozwu w niniejszej sprawie, szczególnie w sytuacji kwestionowania istnienia długu przez stronę pozwaną. Elektroniczne zestawienie operacji na gruncie postępowania cywilnego stanowi jedynie dokument prywatny, a jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. jest dowodem wyłącznie na to, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w jego treści i podlega ocenie na równi z pozostałymi dowodami. Na podstawie tego dokumentu nie można sformułować domniemania, że stwierdzone w nim okoliczności są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Tymczasem pozwany zakwestionował istnienie przedmiotowego roszczenia.

Odnosnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Piszcu w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)” (vide wyrok Sądu Najwyższego z 17.12.1996r. w sprawie I CKU 45/96, podobnie również wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 21.10.2003r. w sprawie I A Ca 516/03; wyrok Sądu Najwyższego z 07.10.1998r. w sprawie II UKN 244/98).

W tym stanie rzeczy, uznając roszczenie za nieudowodnione, Sąd powództwo oddalił.

Na podstawie § 1 ust. 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. poz. 536) w zw. z § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1935 z późn. zm.), Sąd przyznał kuratorowi radcy prawnemu T. K., mając na względzie rodzaj sprawy, stopień jej zawilóści i nakład pracy kuratora, wynagrodzenie

w kwocie 4 428 złotych, w tym kwotę 828 złotych tytułem podatku VAT, które nakazał w całości wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.